

Nagy Gábor
(1972, Kőrmend) költő, iro-
dalomtörténész, szerkesztő,
József Attila-díjas

Nagy Gábor

Medalion

Anyám nem volt éppen falusi
nőideál, anyósa anyja ki is mondta,
régóta bökte már a csőrét,
Egyet döccenik a busz,
oszt eltörik a lába! Öregmama,
nyakát behúzó, kaján varjú,
fedezékből támadott mindig,
kendője koszorújában az arc
medalion, mártírium.

Szerelem

Amikor nagyapám összeállt a *Sükettel*,
ahogy faluszerte mondták,
már csak a szőlővel törődött,
hogy bor legyen. Apámnak savanyú,
mégis, sopánkodott nagyapám,
négy száz liter, s nem elég egy évre.
De így vagy úgy, a *süket*, Klári néni
aszúként, Béres-cseppként szürcsölte
nagyapám minden elejtett szavát.

Szüret

Hunyorítva a piros fürtök: megannyi
párzó bodobács, ribizliszüretkor
szükség volt minden kézre, *nem győzzük*
már, dohogott nagyanyám, Öregmama
legyintett, *mit ér ezeknek a keze munkája* –
egyetlen szóval mondta: *hőhe* –,
aztán már csak a két özvegy
férfi maradt, *száráról* szedtük mi is,
dédunokák, a *ribizskét*,
szürkületkor megfonnyadt
öregasszony-emplők lógtak itt-ott
a bokrokon, kezemen ribizlivér.